

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

14. Dies Augusti. Homo, deum tanti debet habere, quanti est habendus;
tanti verò habendus est, quantus est. Guigo in medit. c. 9.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Augustus.

Tessera.

638

tute Alexander Magnus, qui eum daret civitatem
cuidam dicenti, non convenire civitatem humili
fortuna suae, respondit: *Non quero, quid oporteat te
accipere: sed quid deceat me dare.* Cuius autem est in-
tegrum, esse munificum. Nam juxta Tesseram, cui
magnus est animus, illi non parvus est census; quia
modus pietatis non pendet à mensura rei familiaris.
Licet enim quis habeat multa, alius pauca: non ideo
tamen discrepat fructus operum, ubi non deest affe-
ctus operantium. Denique, dos propria est libera-
lium: (a) *In donando valde excellere*, ait Aristoteles,
exuberare, & quodammodo fluviorum instar, mu-
nificentiae amore, & studio, extra ripas velut diffluere:
existimare se debere, quod spontè tribuit: nihil-
que se praestitisse, nisi in beneficiis suis creverit: mu-
nera oblata spernere, accepta effundere. Tamen si fa-
tear verum esse illud Poetae:

Qui spernat munus? non est à millibus unus.

14. DIES AUGUSTI.

Homo, Deum tanti debet habere, quanti est haben-
dus; tanti verò habendus est, quantus est. *Guigo
in medit. c. 9.*

Religio. 1. **I**nter virtutes morales, primas occu-
pat, quae dignitate est prima, Religio.
Itaque ducerem mihi Religionem; si
cum tanta sit, praeterirem virtutem
Religionis. Dari naturalem Religionis virtutem,
cum sit conspirans omnium gentium consensus, est
extra omnem dubitationis aleam. Religio, quae de-
hic agimus, tota occupatur circa cultum Deo de-
bitum.

Rr 5

(a) l. 4. Ethic.

bitum. Itaque supremus cultus, quem Religio respicit, soli Deo debetur. Cultus autem ille potest exhiberi per actus, partim externos, partim internos: & inter hos non modò voluntatis, sed & intellectus, id est, summam existimationem internam, quam de Deo habere possumus. Præclare de hac estimatione Auctor hodiernæ Tesseræ. *Rationalis creatura vera perfectio est, unamquamque rem tanti habere, quanti habenda est. Nam pluris, vel minoris eam habere, errare est. Deum itaque tanti debet habere, quanti habendus est: tanti verò habendus est, quantus est. Tanti autem, quantus est, habere eum nemopotero; nisi quantus est, noverit. Sed quantus sit, non nisi à seipso nosci poterit perfectè. Sicut igitur, sola ejus de se sibi perfecta cognitio; ita sola ejus de se aequalis, & par est ex toto dilectio. Solus quippe se; quia perfectè quantus est, novit: perfectè, quantus est, diligit. Quæ ergò creatura rationalis perfectio? tanti Deum habere, quanti à se, id est, creatura rationali habendus est. Quanti autem habendus? Tanti, nihil ut ei præferatur, nihil æquetur, nihil pro media, nihil pro tertia, nihil pro quantacunque usque in infinitum parte comparetur.*

II. Cùm igitur, Dei tanta, quanta non potest concipi, sit dignitas; quanta illa indignitas, pessima quæque, & minima, præferre Optimo, & Maximo? Jure igitur eos, qui è rebus conditis, spero earum Conditore, humiles emendicant delectationes, ad satiandas insatiabiles cupiditates, copiæ inopiæ, & ignominiosæ gloriæ Augustinus inflamat, his verbis: (a) *Quidamas, ut Deum non*

ames?

(a) *In Psal. 79.*

Augustus.

Tessera.

635

ames? dic mihi? Ama si potes aliquid, quid ille non fecit? Circumspice universam creaturam: vide, utrum alicubi cupiditatis visco tenearis, & à diligendo Deo impediaris: nisi eâ re, quam creavit ipse, quam negligis. Quare autem, amas ista, nisi quia pulchra sunt? possuntne esse tam pulchra, atque ipse, à quo facta sunt? Miraris hæc, quia illum non vides; sed per ea quæ miraris, ama, quem non vides; Interroga creaturam; si à seipsa est, remane in illa: si autem ab illo est, non ob aliud perniciosa est amatori. nisi quia proponitur Creatori. Sic miseri, quæ Deus condidit in hominis bonum; vertimus in nostrum malum, dum pulchritudine corporum, & dulcedine saporum, & illecebrâ bonorum, & splendore facultatum, finimus nos abripi à Deo, ad ea, quæ propter nos fecit Deus.

III. Non amandæ igitur res creatæ, nisi eâ moderatione, quam in Meditationibus præscripsit S. Augustinus. (a) Si autem ista diligis, ait, ut subjecta dilige, ut famulantia dilige, ut arrham sponsi, ut munera amici, ob beneficia Domini: sic tamen, ut memineris semper, quid illi debeas: nec ista, propter se: sed ista propter illum: nec ista, propter illum. & per ista, illum, & super ista, illum diligas. En præclaram regulam, quâ noster regendus est amor, cultus, & æstimatione erga Deum. Christianæ perfectionis æmulator strenuus, juxtâ hæc puncta suam conscientiam excutiat, & dirigat. Inveniet facilè, quam rectam arbitrabitur, plerumque detortam esse creaturarum dilectionem: & super æquum æstimationem: & quod eas non in Creatore, & propter Creatorem; sed

in

(a) Suprà.

in seipsis pro dolor ! & propter seipsas amore prosequatur. Hæc quisquis legis, attende, expende, pave, & cave. Interim Religio, sive cultus Dei, & æstimationis, inter omnia sint tibi maximo in pretio. Nemo enim cultum Dei impunis neglexit, imò nec inter Ethnicos, Deorum. Cujus rei fidem faciet inter innumera exempla, unum : Cambyfes, Cyri filius, quinquaginta hominum millia misit ad Jovis Ammonis templum diripiendum, & incendio faciendum : at cum inter Oaxim, & Ammonios pransissent, subitâ ventorû tempestate, arenarum cumulis obruti sunt; nec ex tanto agmine nuntius repertus est. Si hæc Dii ! quid Deus ? sentiet pœnas in ultimo judicio, quas evasit in præfenti sæculo. De illo quid dicam, nisi cum vate :

Ve misero mundo, veneris cum Christe secundo.

15. DIES AUGUSTI.

Mariæ magis placet imitator devotus ; quàm laudator otiosus. *Ildephonsus serm. i. de Assumpt. B.V.*

Mariæ ad I.
cœlum
assumptio.

Solemnitas assumptæ in cœlum **MARIÆ** Virginis, est celebritas in tertis Mariæ Paschatis. Hæc juxta Tesseram, plus requirit eius cum vivendi integritate imitorem ; quàm cum dicendi facultate laudatorem. Porrò, rerum in hac virgine laudabilium, tanta est silva ; ut debeat in ubertate modum potius, quàm in jejunitate copiam aucupari. Habuimus antea advocatum apud Patrem, **JESUM** : nunc habeamus advocatam apud Patrem, & Filium, **MARIAM**. Ut antea à Patre, Filio, sic modò à Filio, Matri data est omnis potestas